

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: I. Palade
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, V. Pruteanu

dosarul nr. 2ra-750/2017

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei
Scrob împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor
Interne” cu privire la anularea ordinelor de sancționare cu restabilirea la locul de
muncă, încasarea salariului pentru orele de muncă prestate suplimentar și pentru
funcția suplimentară exercitată, repararea prejudiciului moral cauzat în urma
eliberării ilegale din serviciu, constatarea discriminării la locul de muncă,
obligarea încetării acțiunilor de discriminare la locul de muncă, repararea
prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin
care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază a
Ministerului Afacerilor Interne” și s-a admis apelul declarat de Serghei Scrob cu
modificarea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016,
în sensul majorării cheltuielilor de asistență juridică,

c o n s t a t ă :

La 20 iulie 2015, Serghei Scrob a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” cu privire la
anularea ordinelor de sancționare, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru
absența forțată de la lucru, a salariului pentru orele de muncă prestate suplimentar
și a salariului pentru funcția suplimentară exercitată, repararea prejudiciului moral
și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului
individual de muncă nr. 431 din 12 februarie 2010 a fost angajat în funcția de
inspector de pază în subdiviziunea regimentul de poliție.

Menționează că conform pct. 2 din contractul individual de muncă
enunțat, contractul a fost încheiat pe o perioadă nedeterminată.

Susține reclamantul că la 31 martie 2014, a încheiat cu angajatorul Acordul adițional la contractul individual de muncă, prin care s-a stabilit că începând cu 01 aprilie 2014, va exercita funcția de inspector superior al Detașamentului de Pază nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, cu salariul tarifar de 2 530 lei.

Afirmă că conform caracteristicii de la locul de muncă, se caracterizează pozitiv, este disciplinat, onest, cu atitudine conștiincioasă față de executarea obligațiilor, ce îi revin, iar conform fișei de post, ponderea ierarhică a funcțiilor deținute sunt: gardian public superior (grupa operativă); gardian public (grupa operativă); șofer (grupa operativă); inspector de schimb.

Relevă că la 15 iunie 2015, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a emis ordinul nr. 85p cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - concedierea, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, pentru ignorarea prevederilor prevăzute de pct. 2.4, lit. a) și g) din Regulamentul intern al ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”.

Mai indică că angajatorul a emis două ordine cu nr. 85p din 15 iunie 2015, care au conținut diferit și, anume, în unul din ordine a fost prevăzută desfacerea contractului individual de muncă de la 16 iunie 2015 și achitarea recompensei pentru concediul nefolosit în număr de 14 zile calendaristice, iar în alt ordin, cu același număr și aceeași dată, nu este prevăzută data de când este concediat și faptul achitării recompensei.

Invocă că motivul sancționării, conform ordinului contestat, a servit faptul că el anterior a fost sancționat pentru neglijența în serviciu cu avertisment prin ordinul nr. 128p din 10 septembrie 2014.

Menționează că ordinul nr. 128p din 10 septembrie 2014 a fost anulat de către angajator prin ordinul nr. 132p din 12 septembrie 2014 din motiv că sancționarea a fost una ilegală și arbitrară. Or, la momentul evenimentelor descrise în ordinul nr. 128p, acesta se afla în concediu.

În cele din urmă, angajatorul, constatând că a emis ordinul ilegal, l-a anulat printr-un alt ordin, făcând o mențiune în acest sens.

Susține că angajatorul ilegal a indicat în ordinul nr. 85p din 15 iunie 2015 faptul sancționării anterioare a salariatului, precum și a indicat drept motiv de sancționare faptul că a fost sancționat și cu mustrare aspră conform ordinului nr. 196 din 31 decembrie 2014, însă acest ordin niciodată nu i-a fost eliberat.

Afirmă că faptul sancționării arbitrare se confirmă și prin demersurile făcute de către salariați.

Relevă că la demersurile sale de a-i elibera copia ordinului, pârâtul nu a dat răspuns, or, reclamantul a considerat că ordinul nr. 196 din 31 decembrie 2014 a fost anulat de angajator.

Mai mult decât atât, dreptul de contestare a prezentului ordin nu i-a fost explicat niciodată.

Mai indică că, la 06 iulie 2015 s-a adresat cu o cerere scrisă către pârât privind eliberarea copiei ordinului nr. 196 din 31 decembrie 2014, prin care a fost sancționat cu muștrare aspră și a copiei explicațiilor pe care le-a dat angajatorului.

Invocă că din încheierea nr. 3464 din 31 decembrie 2014 reiese cu certitudine că reclamantul nu a încălcat atribuțiile sale de serviciu, or, în ancheta de serviciu se conțin declarațiile martorilor, conform cărora la momentul când ei au intrat în camera de predare a armelor, procedura de predare a armelor nu a început și ei singuri, ignorând prevederile Regulamentului, au intrat în acea cameră, fără ca să aștepte să vină mai întâi conducătorul lor, însă cu toate că din ancheta de serviciu rezultă că nu poartă nici o vină de cele întâmplate, a fost înaintată propunerea de a-i aplica sancțiune - muștrare aspră.

Susține că în rezultatul anchetei interne s-a constatat și faptul că unitatea de gardă a lăsat ilegal camera de primire-predare a armelor și munițiilor deschisă, în cazul în care conform prevederilor Regulamentului, camera trebuia să o deschidă unitatea de gardă doar când începe procesul de eliberare și primire a armelor în prezența sa.

Menționează că, la 18 iunie 2015 a depus o cerere la angajator, prin care a solicitat eliberarea copiei materialelor anchetei de serviciu, care au stat la baza emiterii ordinului de concediere nr. 85p din 15 iunie 2015, însă prin răspunsul nr. S-95/15 din 24 iunie 2015 i-a fost refuzat, fiindu-i comunicat că poate face cunoștință cu ancheta de serviciu la sediul întreprinderii, dar la sediul ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, a fost informat că nu are dreptul să intre pe teritoriul întreprinderii.

Susține că conform încheierii nr. 5419 din 15 iunie 2015 privind rezultatele anchetei, a fost înaintată propunerea de a fi sancționat disciplinar cu concediere pentru faptul că la 28 aprilie 2015, doi angajați ai sectorului nr. 3 au procurat în timpul serviciului bere de la un magazin din str. Academiei.

Afirmă reclamantul că, a explicat că la orele 00:05, a verificat activitatea grupei operative nr. 22, care se afla la locul dislocării din str. Miorița 1, dar nu a constatat că subalternii săi au consumat alcool, însă angajatorul a apreciat critic argumentele sale, indicând că comportamentul denigrator al membrilor grupei operative nr. 22, Sergiu Cara și Artur Cazac denotă atitudinea tolerantă și superficială față de exercitarea atribuțiilor funcționale din partea sa.

Relevă că nu s-a constatat că subalternii săi ar fi consumat băuturi spirtoase, iar angajatorul nu a ținut cont de aceste fapte.

Mai relevă că nu a existat nici o plângere, prin care să se invoce că el și membrii grupului operativ nu și-au îndeplinit obligațiile funcționale în acea zi.

Consideră că a fost concediat ilegal, în baza unor presupuneri ale angajatorului și cu încălcarea procedurii.

Invocă reclamantul că a fost membru de sindicat, însă la concedierea sa nu a fost solicitat acordul organului sindical pentru a dispune concedierea sa.

Mai menționează că, orele sale de lucru erau de la 08:00 până a doua zi la ora 08:00, deci 24 ore, însă în realitate, era nevoit să rămână la serviciu cu aproximativ 4 ore în afara programului, fapt ce se confirmă prin demersurile

înaintate către specialistul principal al sectorului nr. 3, V. Costișanu, în care era specificat data și ora când a început lucrul și data și ora când a finisat activitatea.

Susține că pentru orele lucrate suplimentar pe anii 2012-2015 (câte 4 ore suplimentar lucrate în fiecare tură a câte 25 lei/ora de lucru) i se cuvine suma de 30 500 lei, însă nu a fost remunerat pentru orele lucrate în plus, ci din contra, i se sugera că dacă nu este de acord, poate să demisioneze.

Afirmă că conform contractului individual de muncă, deține doar funcția de inspector superior al sectorului nr. 3 al Detașamentului de Pază nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”.

Relevă că în cadrul întreprinderii era și funcția de șofer, care era îndeplinită de un alt salariat, însă în luna octombrie 2014, a fost înștiințat că deja nu va mai avea șofer și va îndeplini și funcția de șofer.

A mai indicat că a deținut funcția de șofer din octombrie 2014 până în iunie 2015, însă nu a fost remunerat pentru munca de șofer.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, cu restabilirea sa în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014, cu constatarea depunerii prezentei cereri în termen și încasarea de la pârât a salariului pentru orele de muncă lucrate suplimentar și neachitate de angajator pentru anii 2012-2015 câte 4 ore suplimentar lucrate în fiecare tură a câte 25 lei/ora de lucru în mărime de 30 500 lei, a salariului pentru funcția suplimentară de șofer în mărime de 3097 lei * 9 luni = 27 873 lei, a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 17 700 lei.

La 18 septembrie 2015, Serghei Scrob a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat și anularea pct. 2 din ordinul pârâtului nr. 192p din 31 decembrie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”.

La 21 martie 2016, Serghei Scrob a mai depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat încasarea suplimentară a salariului pentru funcția de șofer pe perioada septembrie 2015 - februarie 2016 și a salariului pentru orele suplimentare lucrate și neachitate de către pârât pe perioada septembrie 2015 - februarie 2016 în sumă de 4 300 lei.

Ulterior, la 21 aprilie 2016, Serghei Scrob a depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat constatarea discriminării la locul de muncă prin hârțuire și victimizare din partea angajatorului, dispunerea de a înceta acțiunile de discriminare la locul de muncă prin hârțuire și victimizare din partea angajatorului și repararea prejudiciului moral pentru acțiunile ilegale de discriminare în mărime de 5 000 lei.

În motivarea cererii de chemare suplimentare a indicat că, la 23 martie 2016, după ședința de judecată din 21 martie 2016, a început să fie intimidat de către angajator, care i-a expediat o scrisoare, prin care i s-a cerut să se prezinte la

25 martie 2016 pentru a înceta contractul individual de muncă, din considerentul că s-a adresat în instanța de judecată.

Menționează că la rândul său, a depus în adresa angajatorului o cerere, prin care și-a exprimat dezacordul cu scrisoarea nr. 774, solicitând încetarea acțiunilor de discriminare prin victimizare la locul de muncă, însă cu toate că cererea a fost înregistrată, angajatorul totuși a insistat ca la 23 martie 2016, să se prezinte la ședință, unde a fost intimidat și amenințat că i se vor înrăutăți condițiile de muncă și situația, deoarece acesta depune cereri în instanța de judecată.

Susține că angajatorul le-a comunicat salariaților să nu vorbească cu reclamantul, în caz contrar, vor fi sancționați.

Afirmă reclamantul că, colegilor de lucru le este frică la locul de muncă să comunice cu el pentru a nu fie sancționați, ceea ce este o formă de discriminare prin hârțuire la locul de muncă.

Relevă că în situația dată, angajatorul a decis să-l limiteze în drepturi, adică prin presiunile care îi sunt create la locul de muncă să fie impus să-și retragă cererea de chemare în judecată, iar angajatorul, la rândul său, să continue exploatarea salariaților la locul de muncă fără achitarea salariului și să continue sancționarea salariaților ilegal.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasată de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma eliberării ilegale din serviciu.

S-a constatat faptul discriminării lui Serghei Scrob la locul de muncă - ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” prin acțiuni de hârțuire.

S-a obligat ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” să înceteze acțiunile ilegale de hârțuire în privința lui Serghei Scrob.

S-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 210 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 septembrie 2016 și 23 octombrie 2016, Serghei Scrob a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii, precum și modificarea hotărârii primei instanțe în partea ce ține de repararea prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor discriminatorii ale angajatorului și în urma eliberării ilegale din serviciu și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, iar în rest menținerea hotărârii primei instanțe.

La 29 septembrie 2016 și 23 octombrie 2016, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”.

S-a admis apelul declarat de Serghei Scrob.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Scrob împotriva ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” cu privire la anularea ordinelor de sancționare, încasarea salariului pentru orele de muncă prestate suplimentar și pentru funcția suplimentară exercitată, repararea prejudiciului moral cauzat în urma eliberării ilegale din serviciu, constatarea discriminării la locul de muncă, obligarea încetării acțiunilor de discriminare la locul de muncă, repararea prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare și încasarea cheltuielilor de judecată în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, după cum urmează:

S-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000 lei. În rest hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 s-a menținut.

La 02 februarie 2017, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel.

Susține că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 1422 Cod civil, iar ca rezultat eronat a dispus încasarea prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei.

A mai indicat recurentul că încasarea sumei de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli de acordare a asistenței juridice, este una exagerată și neîntemeiată.

De asemenea susține că, instanța de apel eronat a interpretat și prevederile art. 18 al Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, deoarece reclamantul nu a solicitat declararea nulității actului care a dus la discriminare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat la 02 februarie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, este depus în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat